

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 6 czerwca 2022 r.

DIH-3.707.72.2022.AWS

DECYZJA DIH-III/87/2022

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r., poz. 735, z późn. zm.), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706) oraz art. 91 pkt 25 oraz pkt 26 lit. c), art. 92 pkt 5 i 6 oraz art. 93 ust. 2 i 5 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2020 r., poz. 1893 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji (nr PO.56.ZSE.29.2022.KS) Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Warszawie z dnia 11 kwietnia 2022 r. (nr akt kontroli: DO.8361.9.2022), na mocy której przedsiębiorcom, będącym współnikami spółki cywilnej, tj.: Pani Barbarze Kunickiej prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą: PINEZKA S. C. Barbara Kunicka w Ostrowi Mazowieckiej oraz Panu Romualdowi Kunickiemu prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą: PINEZKA S. C. Romuald Kunicki w Ostrowi Mazowieckiej, wymierzono solidarnie karę pieniężną w wysokości 5.000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych), z tytułu niedopełnienia obowiązków informacyjnych wynikających z art. 37 ust. 4 w związku z art. 37 ust. 1-3 oraz art. 39 pkt 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2020 r., poz. 1893), Prezes Urzędu Konkurencji i Konsumentów - **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

UZASADNIENIE

W dniach od 25 do 31 stycznia 2022 r. inspektorzy reprezentujący Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (zwanego dalej: „*Mazowieckim WIH*” bądź „*organem pierwszej instancji*”), działając na podstawie upoważnienia (nr DO-10/2022) z dnia 25 stycznia 2022 r., przeprowadzili kontrolę w sklepie ... w Ostrowi Mazowieckiej należącym do przedsiębiorców (wspólników spółki cywilnej) (zwanym dalej: „*stronami*”, „*stronami postępowania*” bądź „*przedsiębiorcami*”).

Zgodnie z art. 48 ust. 11 pkt 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r., poz. 162) (zwanej dalej: „*Prawem przedsiębiorców*”) nie zawiadomiono

przedsiębiorców o zamiarze wszczęcia kontroli, ponieważ kontrola została przeprowadzona na podstawie stosowanych bezpośrednio przepisów prawa Unii Europejskiej.

Czynności kontrolne zostały przeprowadzone w obecności wspólnika spółki, który odmówił wskazania pisemnie osoby upoważnionej do reprezentowania przedsiębiorcy podczas kontroli, zwłaszcza w przypadku swojej nieobecności, co uznano za niegodne z art. 50 ust. 3 ustawy - Prawo przedsiębiorców.

W toku kontroli stwierdzono, że spółka będąc dystrybutorem, udostępniała na rynku sprzęt elektryczny i elektroniczny (w tym np. prowadziła sprzedaż detaliczną komputerów, urządzeń peryferyjnych).

Sprawdzając przestrzeganie przez przedsiębiorcę wymagań ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2020 r., poz. 1893 ze zm.), (zwanej dalej: „ustawą o zużytym sprzęcie”), ustalono m. in., że ww. przedsiębiorcy prowadzą sklep o powierzchni około 70 m², a spółka nie przyjmuje od klientów zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, jak również nie udostępnia na rynku sprzętu za pomocą środków porozumiewania się na odległość (nie prowadzi sprzedaży przez Internet).

W wyniku podjętych działań kontrolnych inspektorzy reprezentujący Mazowieckiego WIIH ustalili również, że strony, wbrew ciążącemu na nich obowiązkowi wynikającemu z **art. 37 ust. 4** ustawy o zużytym sprzęcie, **nie umieściły w widocznym miejscu, w punkcie sprzedaży informacji** (o których mowa w art. 37 ust. 1-3 ww. ustawy), o tym że:

- dystrybutor obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w punkcie sprzedaży, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedawany;
- dystrybutor, dostarczając nabywcy sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony;
- dystrybutor prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o *planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* wynoszącej co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, jest obowiązany do nieodpłatnego przyjęcia w tej jednostce lub w jej bezpośredniej bliskości zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Inspektorzy w toku kontroli dowiedli, że kontrolowana spółka **nie wywiesiła również informacji, o punktach zbierania zużytego sprzętu**, co narusza **art. 39 pkt 2** ww. ustawy.

Jednocześnie, w trakcie kontroli (na podstawie oświadczenia złożonego pisemnie przez wspólnika spółki, opatrzonego datą 25 stycznia 2022 r.) inspektorzy stwierdzili, że w ww. sklepie w Ostrowi Mazowieckiej nie jest odbierany nieodpłatnie zużyty sprzęt pochodzący

z gospodarstw domowych, o ile sprzęt ten jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedawany, co narusza art. 37 ust. 1 ustawy o zużytym sprzęcie.

Wszystkie szczegółowe ustalenia udokumentowano w Protokole kontroli (nr akt kontroli: DO.8361.9.2022), znajdującym się w aktach sprawy oraz Załącznikach 1-2 do tego Protokołu.

W toku kontroli strony uzupełniły brakujące informacje (tj. w dniu 25 stycznia 2022 r. strony drogą elektroniczną przesyłały do organu zdjęcia wymaganych informacji).

W oparciu o zebrany materiał dowodowy, na podstawie art. 61 § 1 i § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r., poz. 735, z późn. zm.), (zwanej dalej: „K.p.a.”), Mazowiecki WIIH zawiadomieniem (nr PO.56.ZSE.29.2022.KS) z dnia 9 marca 2022 r., poinformował ww. przedsiębiorców o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego, w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej określonej w:

- art. 91 pkt 25 ustawy o zużytym sprzęcie - za nieumieszczenie w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1-3 ustawy o zużytym sprzęcie, co narusza art. 37 ust. 4 ww. ustawy;
- art. 91 pkt 26 lit. c) ww. ustawy - za brak informacji, umieszczonej w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży, o punktach zbierania zużytego sprzętu, co narusza art. 39 pkt 2 ww. ustawy;
- art. 91 pkt 22 ww. ustawy.

W piśmie tym organ pierwszej instancji poinformował strony o przysługującym im, na mocy art. 10 K.p.a., prawie do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz wglądu do akt sprawy. Na realizację tych uprawnień organ wyznaczył stronom 10-dniowy termin, liczony od dnia doręczenia niniejszego zawiadomienia.

Jednocześnie, w zawiadomieniu tym organ zwrócił się do spółki o przekazanie informacji dotyczącej dokładnego okresu, w którym strony (w miejscu dostawy tj. sklepie w Ostrowi Mazowieckiej) nie odbierały zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych. Ww. pismo dostarczono przedsiębiorcom w dniu 11 marca 2022 r.

W odpowiedzi na powyższe zawiadomienie, pismem z dnia 16 marca 2022 r. przedsiębiorcy poinformowali organ, że brak umieszczenia w sklepie informacji dotyczącej: nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w punkcie sprzedaży, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedawany; o punktach zbierania zużytego sprzętu - był wynikiem niedopatrzenia i podczas kontroli został niezwłocznie uzupełniony. Jednocześnie, w piśmie tym strony wyjaśniły, że podczas prowadzenia działalności związanej ze sprzedażą sprzętu elektrycznego i elektronicznego przyjmowały i nadal przyjmują zużyty sprzęt elektroniczny (sprzęt taki zostaje przyjęty w momencie wymiany podzespołów komputerowych, jeżeli klient dokonuje zakupu nowego sprzętu). Na potwierdzenie tego, przedsiębiorcy załączyli obszerną dokumentację, która zawierała karty przekazania odpadów (zużytego sprzętu) w latach 2015-2019 oraz fotografie przedstawiające zużyte elektrośmieci. Strony zaznaczyły również, że od marca 2020 r. tj. od ogłoszenia pandemii drastycznie spadła ilość przynoszonego sprzętu do naprawy i zostawianego nieodpłatnie do utylizacji po zakupie nowego.

Przedstawione przez spółkę dowody (okoliczności podniesione ww. piśmie) pozwoliły na przyjęcie, że przedsiębiorcy wypełniali obowiązki przewidziane w art. 37 ust. 1 ustawy o zużytym sprzęcie.

W dniu 11 kwietnia 2022 r. Mazowiecki WIIH, działając na podstawie art. 91 pkt 25 i pkt 26 lit. c), art. 92 pkt 5 i 6 oraz art. 93 ust. 2 i 5 ustawy o zużytym sprzęcie wydał decyzję (nr PO.56.ZSE.29.2022.KS), na mocy której ww. przedsiębiorcom wymierzono karę pieniężną w wysokości 5.000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) za:

- nieumieszczenie w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1-3 ustawy o zużytym sprzęcie, co narusza art. 37 ust. 4 ww. ustawy;
- nieumieszczenie w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu, co narusza art. 39 pkt 2 ww. ustawy.

Jednocześnie ww. decyzją Mazowiecki WIIH **umorzył** postępowanie administracyjne w części dotyczącej wymierzenia kary pieniężnej określonej w art. 91 pkt 22 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, z uwagi na jego bezprzedmiotowość.

Niniejsza decyzja została doręczona stronom w dniu 14 kwietnia 2022 r.

W dniu 6 maja 2022 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej: „Prezesem UOKiK” bądź „organem drugiej instancji”) otrzymał odwołanie od ww. decyzji. W piśmie tym (opatrzonym datą 27 kwietnia 2022 r.; data wpływu do Wojewódzkiego Inspektoratu IH w Warszawie: 29 kwietnia 2022 r.) strony postępowania zwróciły się z prośbą o umorzenie kary. Zgodnie poinformowały, że brak informacji w zakresie nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w punkcie sprzedaży (o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedawany) oraz brak informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu, w widocznym miejscu w prowadzonej przez nich placówce handlowej, wynikał z *niedopatrzenia*. Jednak podczas kontroli informacje te zostały niezwłocznie uzupełnione. Zaznaczyły przy tym, że na każde pytanie dotyczące punktów zbierania zużytego sprzętu elektronicznego, kierowane do sprzedawcy, klient zawsze był szczegółowo informowany, co należy zrobić ze zużyтым sprzętem elektronicznym. Ponadto, strony podniosły, że w obecnej sytuacji, kiedy koszty prowadzenia działalności rosną (prąd, czynsz), klientów nie przybywa, a dochody maleją, wydatek w wysokości 5.000 zł obciążający małą firmę jest *bardzo dotkliwy*.

Pismem z dnia 17 maja 2022 r. Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorców, będących współnikami spółki cywilnej o toczącym się postępowaniu administracyjnym w związku z odwołaniem od decyzji (nr PO.56.ZSE.29.2022.KS) Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 11 kwietnia 2022 r. (nr akt kontroli: DO.8361.9.2022) oraz o przysługującym im prawie do zapoznania się z aktami sprawy, wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszenia żądań. Strony nie skorzystały z przysługujących im uprawnień.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony (stron) postępowania jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji, organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Do zadań Inspekcji Handlowej, zgodnie z art. 87 ustawy o zużytym sprzęcie, należy kontrola przestrzegania przez dystrybutorów przepisów zawartych w art. 37 i 39 ww. ustawy. Przepis wskazuje przy tym, że kontrola ta jest przeprowadzona na podstawie ustawy o Inspekcji Handlowej.

Artykuł 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie wskazuje, że dystrybutor jest zobowiązany do umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa m. in. w art. 37 ust. 1-3 ww. ustawy, wskazujących że:

- 1) dystrybutor obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w punkcie sprzedaży, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedawany;
- 2) dystrybutor, dostarczając nabywcy sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony;
- 3) dystrybutor prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wynoszącej co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, jest obowiązany do nieodpłatnego przyjęcia w tej jednostce lub w jej bezpośredniej bliskości zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Zgodnie z art. 91 pkt 25 ustawy o zużytym sprzęcie, administracyjnej karze pieniężnej podlega ten kto wbrew przepisom art. 37 ust. 4 nie umieszcza w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1-3 ww. ustawy. Wysokość administracyjnej kary pieniężnej w przypadku, o którym mowa powyżej, stosownie do art. 92 pkt 6 ww. ustawy, wynosi od 5.000 zł do 300.000 zł.

Ponadto, należy mieć na uwadze przepisy zawarte w art. 39 ww. ustawy, zgodnie z którymi dystrybutor jest obowiązany do:

- 1) udostępniania na rynku wyłącznie sprzętu:
 - a) wprowadzonego do obrotu przez wprowadzającego sprzęt wpisany do rejestru lub pochodzącego od producenta, który wyznaczył autoryzowanego przedstawiciela wpisanego do rejestru;
 - b) oznakowanego zgodnie z art. 14 ust. 1;
- 2) umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu, a w przypadku udostępniania na rynku sprzętu za pomocą środków porozumiewania się na odległość - do przekazania tych informacji w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na stronie internetowej lub w formie komunikatu;

3) udostępniania na rynku sprzętu wraz z dołączoną do niego informacją, o której mowa w art. 13 ust. 1, w przypadku sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Zgodnie z art. 91 pkt 26 ustawy o zużytych sprzęcie, administracyjnej karze pieniężnej podlega ten, kto nie wykonuje obowiązków o których mowa w art. 39. Wysokość administracyjnej kary pieniężnej w tym przypadku, stosownie do art. 92 pkt 5 ustawy o zużytych sprzęcie, wynosi od 5.000 zł do 500.000 zł.

Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się: stopień szkodliwości naruszenia, rodzaj, zakres i okres trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność podmiotu (art. 93 ust. 3 ww. ustawy).

W myśl art. 93 ust. 5 ww. ustawy w przypadku stwierdzenia - w czasie jednego postępowania - kilku naruszeń wyczerpujących znamiona naruszeń określonych w art. 91 ww. ustawy orzeka się jedną karę za wszystkie naruszenia, której wysokość nie może przekraczać najwyższej kary przewidzianej za dane naruszenia.

Niniejsze postępowanie administracyjne prowadzone jest w związku z odwołaniem wniesionym przez przedsiębiorców, będących współnikami spółki cywilnej, od decyzji (nr PO.56.ZSE.29.2022.KS) Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Warszawie z dnia 11 kwietnia 2022 r. (nr akt kontroli: DO.8361.9.2022), na mocy której ww. przedsiębiorcom między innymi wymierzono karę pieniężną w wysokości 5.000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych), z tytułu niedopełnienia obowiązków informacyjnych wynikających z art. 37 ust. 4 w związku z art. 37 ust. 1-3 oraz art. 39 pkt 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

Po przeanalizowaniu zebranego materiału dowodowego, Prezes UOKiK uznał, że ustalenia kontroli przeprowadzonej przez Mazowiecki WIIH dały podstawę do stwierdzenia, że ww. przedsiębiorcy, nie wykonali ciężących na nich obowiązków wskazanych w:

- art. 37 ust. 4 ustawy o zużytych sprzęcie, tzn. nie umieścili w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o których mowa w art. 37 ust. 1-3 oraz
- art. 39 pkt 2 o zużytych sprzęcie, tzn. nie umieścili w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu.

Powyższe dało podstawę do wymierzenia kary pieniężnej w oparciu o art. 93 ust. 2 i 5 w związku z art. 91 pkt 25 i pkt 26 lit. c) ustawy o zużytych sprzęcie.

Jednocześnie Prezes UOKiK stwierdza, że postępowanie administracyjne Mazowiecki WIIH przeprowadził w sposób rzetelny i prawidłowy, w tym organ ten zapewnił stronom wszystkie uprawnienia wynikające z przepisów prawa administracyjnego, zastosował i wyjaśnił przepisy prawa materialnego oraz administracyjnego mające zastosowanie w niniejszej sprawie, przeanalizował i uwzględnił wszystkie możliwe przestanki (kryteria) wymiaru kary. Tym samym, działania Mazowieckiego WIIH były zgodne z prawem, a decyzja została wydana w sposób prawidłowy.

Strony postępowania swoim odwołaniem zwróciły się do organu wyższej instancji z prośbą o umorzenie kary. Brak uwidocznionych informacji w miejscu sprzedaży w zakresie gospodarowania zużytych sprzętem (brak informacji w zakresie nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w punkcie sprzedaży oraz brak

informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu) tłumaczyły niedopatrzeniem. Dodały, że podczas kontroli informacje te zostały niezwłocznie uzupełnione. Przedsiębiorcy podkreślili, że na każde pytanie dotyczące punktów zbierania zużytego sprzętu elektronicznego, kierowane do sprzedawcy, klient zawsze był szczegółowo informowany, co należy zrobić ze zużytym sprzętem elektronicznym. Ponadto, wskazały na trudną sytuację ekonomiczną związaną z prowadzoną działalnością (rosnące koszty utrzymania firmy, malejące dochody). W ocenie przedsiębiorców wydatek w wysokości 5.000 zł obciążający małą firmę jest „bardzo dotkliwy”.

Odnosząc się do powyższych argumentów strony, Prezes UOKiK stwierdza, że nie zasługują one na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że kluczowe znaczenie dla przedmiotowej sprawy mają ustalenia poczynione w toku kontroli oraz fakt, iż w chwili jej rozpoczęcia informacje wymagane art. 37 ust. 4 (w związku z art. 37 ust. 1-3) oraz art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie, nie były dostępne dla konsumentów w kontrolowanej placówce w Ostrowi Mazowieckiej, co znajduje jednoznaczne potwierdzenie w zebranych materiałach dowodowych. Prezes UOKiK wskazuje równocześnie, że obowiązkiem przedsiębiorcy (dystrybutora), który udostępnia na rynku sprzęt elektryczny i elektroniczny, jako profesjonalnego uczestnika obrotu, jest znajomość przepisów dotyczących jego działalności oraz ich respektowanie. Przepisy te stwierdzają jednoznacznie, iż to przedsiębiorca ponosi odpowiedzialność za niezrealizowanie obowiązków, jakie nakłada na niego ustawa o zużytym sprzęcie. Tak więc, podmiot gospodarczy zobowiązany do stosowania prawa i w tym zakresie powinien tak zorganizować działalność placówki którą prowadzi, by nie doszło w niej do naruszeń obowiązujących przepisów. Zaznaczyć należy również, że w sytuacji gdy przedsiębiorca decyduje się na prowadzenie działalności gospodarczej, to rozsądnym jest oczekiwanie od niego, iż będzie się stosował do obowiązujących przepisów prawa w zakresie zużytego sprzętu i za każdym razem będzie nadzorował, by wymagane informacje zostały uwidocznione (umieszczone) w placówce. Przepisy te są prawem powszechnie obowiązującym i dotyczą każdego przedsiębiorcy, bez wyjątku, który jest dystrybutorem wprowadzającym sprzęt w rozumieniu ustawy o zużytym sprzęcie. Organ drugiej instancji stoi na stanowisku, że czynność umieszczania (wywieszania) wymaganych informacji dla klientów jest okolicznością całkowicie zależną od przedsiębiorcy. Powinnością organu kontrolującego jest natomiast zweryfikowanie, czy wymagane obowiązki informacyjne są wykonywane przez przedsiębiorców (dystrybutorów) w sposób należyty.

Prezes UOKiK wskazuje dalej, że cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej, a taką jest kara pieniężna nakładana na podstawie przepisów o zużytym sprzęcie, jest jej automatyczne stosowanie wobec podmiotu ponoszącego przypisaną mu obiektywną odpowiedzialność za naruszenie ciążyących na nim obowiązków. Nie ma znaczenia przy tym, czy naruszenie nastąpiło z winy umyślnej bądź nieumyślnej przedsiębiorcy (bądź było wynikiem np. zwykłego niedopatrzenia). Samo udowodnienie braku właściwej informacji wymaganej przepisami prawa jest wystarczającą przesłanką do nałożenia kary pieniężnej. Zatem, stwierdzenie w wyniku kontroli, że określony podmiot nie zrealizował ciążyących na nim ustawowych obowiązków, co w niniejszym przypadku miało miejsce, powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest sankcją administracyjną. Dodatkowo, wskazać należy, że ustawa nie przewiduje możliwości badania przez organ Inspekcji Handlowej istnienia winy, bądź jej braku po stronie podmiotu, u którego ujawniono nieprawidłowości. Zatem, samo stwierdzenie w wyniku kontroli, że określony podmiot nie

zrealizował ciążącego na nim obowiązku ustawowego powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest sankcją administracyjną. Taki tryb postępowania prowadzony jest w stosunku wszystkich podmiotów, u których zostanie stwierdzone naruszenie przepisów ustawy o zużytych sprzęcie.

Organ drugiej instancji zaznacza, że bez większego znaczenia w tym przypadku pozostaje kwestia, że stwierdzone w toku kontroli uchybienia zostały niezwłocznie uzupełnione podczas kontroli inspektorów reprezentujących Mazowieckiego WIIH. Z punktu zastosowania przepisów ustawy o zużytych sprzęcie kluczowe znaczenie ma fakt, że w pierwszym dniu kontroli (tj. 25 stycznia 2022 r.), wszystkie wymagane informacje, w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 4 (w związku z art. 37 ust. 1-3) oraz art. 39 pkt 2 ustawy o zużytych sprzęcie, nie były dostępne dla konsumentów, co znajduje potwierdzenie w zebranych materiale dowodowym. Celem ustawodawcy, przy tworzeniu niniejszych przepisów, było bowiem ułatwienie użytkownikom sprzętu pozbycia się w prawidłowy sposób, odpadów w postaci zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, a więc umożliwienie im dostępu do informacji o tym, gdzie i na jakich zasadach mogą te odpady pozostawić. Przekazywanie informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu jest również bardzo istotna. Uzyskanie przez konsumentów powyższej wiedzy niewątpliwie przyczynia się do zwiększenia dbałości o stan środowiska naturalnego, poprzez ograniczanie pozostawienia zużytego, niepotrzebnego już sprzętu w miejscach do tego nieprzeznaczonych. Zatem, każdy dystrybutor sprzętu elektrycznego i elektronicznego przeznaczonego dla gospodarstw domowych, w widocznym miejscu, w punkcie sprzedaży sprzętu elektrycznego (elektronicznego) który prowadzi, powinien umieszczać wszystkie wymagane informacje wymienione w art. 37 ust. 1-3 oraz 39 pkt 2 ww. ustawy. W niniejszej sprawie przedsiębiorcy wprawdzie uzupełnili brakujące informacje, jednakże nastąpiło to dopiero w następstwie przeprowadzonej kontroli. Jednocześnie, podkreślić należy, że podejmowanie działań naprawczych czy zaprzestanie naruszenia przepisów nie zwalnia przedsiębiorców z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków stwierdzonych w chwili kontroli. Zważyć należy przy tym również, że każdy ze współników skarżącej spółki jest doświadczonym podmiotem gospodarczym, bowiem swoją działalność prowadzi na przestrzeni długiego okresu czasu (zgodnie z wpisem zawartym w CEIDG przedsiębiorca ... prowadzi działalność od 28 lat, z kolei przedsiębiorca ... wykonuje działalność gospodarczą od 30 lat). Tak więc, winni oni wykazywać się co najmniej dobrą znajomością przepisów prawa w zakresie prowadzonej działalności i je należyście respektować.

Ponadto, Prezes UOKiK wyjaśnia, iż nałożone na przedsiębiorców (dystrybutorów) obowiązki informacyjne wynikające z ustawy o zużytych sprzęcie podane w formie przekazu ustnego, słownego, pozyskane od sprzedawcy nie mogą być uznane za czyniące zadość wymaganym przepisom prawa, gdyż w ustawie o zużytych sprzęcie nie przewidziano, a tym samym nie dopuszczono takiego sposobu informowania klientów. Ustawa o zużytych sprzęcie, w art. 37 ust. 4 wskazuje, iż: „*Dystrybutor jest obowiązany do umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w ust. 1-3 (...)*”; zgodnie z brzmieniem art. 39 pkt 2 ww. ustawy: „*Dystrybutor jest obowiązany do: umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu (...)*”, co prowadzi do wniosku, że intencją ustawodawcy było zobligowanie przedsiębiorców (dystrybutorów) do umieszczania informacji w formie pisemnej.

Prezes UOKiK oceniając zebrany materiał dowodowy stwierdził również, że organ pierwszej instancji w sposób prawidłowy przeanalizował i uwzględnił wszystkie przestanki określone

w art. 93 ust. 3 ww. ustawy, którymi się kierował przy wymierzeniu administracyjnej kary pieniężnej, tj.: stopień szkodliwości naruszenia, rodzaj, zakres i okres trwania naruszenia jak również dotychczasową działalność podmiotu (zob. strona 6 decyzji). Organ wziął pod uwagę fakt, że strony od momentu rozpoczęcia działalności gospodarczej nie były wcześniej karane za naruszenie przepisów ustawy o zużytym sprzęcie, jak również okoliczność, że w stosunkowo krótkim czasie usunęły uchybienia, o których mowa w przedmiotowej sprawie. Jednakże podkreślić należy, że w przedmiotowej sprawie strony przede wszystkim nie wywiązały się z istotnych obowiązków informacyjnych, określonych zarówno w art. 37 ust. 4 (w związku z art. 37 ust. 1-3) jak i art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie, co zostało im niezbitnie udowodnione. Prezes UOKiK, podobnie jak Mazowiecki WIIH uważa, że naruszenie dwóch przepisów przez spółkę jest niewątpliwie istotnym naruszeniem z punktu widzenia interesów konsumentów.

Po analizie materiału dowodowego zebranego w sprawie, Prezes UOKiK uznał, że w niniejszym przypadku brak jest podstaw do umorzenia kary w kontekście art. 93 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie. Obowiązujące przepisy ustawy o zużytym sprzęcie przewidują możliwość odstąpienia od zastosowania sankcji w sytuacji kiedy podmiot podlegający ukaraniu przedstawi organowi dowody i okoliczności wskazujące, że podmiot ten dochował należytej staranności i uczynił wszystko, czego można od niego rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło lub że nie miał żadnego wpływu na powstanie naruszenia, a naruszenie to nastąpiło wskutek zdarzeń i okoliczności, których podmiot nie mógł przewidzieć. W takich przypadkach organ nie wszczyna postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej wobec tego podmiotu, a postępowanie wszczęte w tej sprawie umarza. Niemniej jednak, w niniejszym przypadku nie zaszyły jakiegokolwiek przestanki, o których mowa we wskazanym przepisie, pozwalające Mazowieckiemu WIIH na odstąpienie od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej. Przeprowadzona w dniu 25 stycznia 2022 r., niezapowiedziana kontrola w sklepie w Ostrowi Mazowieckiej, należącym do przedsiębiorców, będących współnikami spółki cywilnej, wykazała ponad wszelką wątpliwość, że doszło do naruszenia przepisów, o których mowa w art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym. Powyższy stan rzeczy potwierdzają ustalenia kontroli zawarte w Protokole kontroli, podpisanym przez współnika spółki w dniu 31 stycznia 2022 r. (nr akt kontroli: DO.8361.9.2022). Do ww. Protokołu, strony nie wniosły uwag w przewidzianym ustawowo terminie (o czym zostały prawidłowo poinformowane w Pouczeniu o prawach i obowiązkach kontrolowanego). Przedsiębiorcy w żaden sposób nie udowodnili również, że nie mieli wpływu na powstałe naruszenie. Okoliczność niedopatrzienia bądź tłumaczenie stron, że uchybienia zostały usunięte jeszcze w trakcie kontroli (w domyśle miały charakter krótkotrwały) nie usprawiedliwiają stron, a zarazem nie pozwalają na uznanie, że skarżący nie mieli żadnego wpływu na zaistniałe naruszenie.

Podkreślenia wymaga fakt, że to na przedsiębiorcy skoro podjął się prowadzenia działalności gospodarczej, spoczywa obowiązek należytego dopilnowania, aby właściwe (wymagane) informacje dla klientów w zakresie nieodpłatnego odbioru użytego sprzętu oraz punktach zbierania tegoż sprzętu, znajdowały się za każdym razem w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży.

Mając powyższe na względzie, Prezes UOKiK stwierdził, iż kontrolowani przedsiębiorcy nie uczynili wszystkiego, czego można było od nich rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło, a argumenty przedstawione przez nich nie dowodzą, że nie mieli wpływu na powstałe naruszenie. W związku z tym Mazowiecki WIIH zasadnie nałożył na ww. przedsiębiorców karę

pieniężną za niewykonanie konkretnych obowiązków, o których mowa w art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym.

Po ponownym przeanalizowaniu przedmiotowej sprawy, organ drugiej instancji wskazuje również, że nie widzi również podstaw do odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 189 f § 1 pkt 1 K.p.a. Okoliczności oraz waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenia kary pieniężnej. Strony nie dopełniły istotnych obowiązków informacyjnych wskazanych w art. 37 ust. 4, a ponadto określonych w art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie, co nie pozwala uznać, że waga naruszenia była znikoma. Tym samym, przesłanka pierwsza nie została spełniona. Za spełnioną można natomiast uznać przesłankę dotyczącą zaprzestania naruszenia, ponieważ przedsiębiorcy w toku kontroli podjęli działania mające na celu usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości. Jednakże przesłanki powyższe muszą być spełnione łącznie, by organ mógł odstąpić od wymierzenia kary. Natomiast w omawianym przypadku nie spełniono warunku ich kumulatywności.

Nie została również spełniona przesłanka zawarta w pkt 2 art. 189 f § 1 K.p.a., ponieważ nie była wydana przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocna decyzja nakładająca na strony za to samo zachowanie administracyjną karę pieniężną, jak również strony nie zostały prawomocnie skazane za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, a kara ta spełniałaby cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

W ocenie Prezesa UOKiK zastosowanie art. 189 f § 2 K.p.a. nie spełni celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna określona w przepisach ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

Mając powyższe na względzie, w ocenie organu drugiej instancji brak jest podstaw do uchylenia zaskarżonej decyzji i umorzenia postępowania.

Odnosząc się do stwierdzenia stron wskazującego, iż wymierzona im kara jest *bardzo dotkliwa*, Prezes UOKiK informuje, że w myśl art. 67 a § 1 ustawy dnia 29 sierpnia 1997 r. - *Ordynacja podatkowa* (Dz. U. z 2021 r., poz. 1540 z późn. zm.), który zgodnie z odesłaniem wskazanym w art. 94 ustawy o zużytym sprzęcie, znajdzie zastosowanie w niniejszym przypadku, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, na wniosek stron, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem strony lub interesem publicznym, może:

- 1) odroczyć termin płatności kary lub rozłożyć jej zapłatę na raty;
- 2) odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki określone w decyzji;
- 3) umorzyć w całości lub w części zaległości, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną.

Niniejsze uprawnienie przysługuje stronie dopiero po tym jak niniejsza decyzja stanie się ostateczna. Organ drugiej instancji nie ma podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary, jeżeli stan faktyczny wprost uzasadnia nałożenie kary w wymiarze określonym przez Mazowiecki WIIH.

Organ drugiej instancji zaznacza również, że Mazowiecki WIIH właściwie zastosował zasadę określoną w art. 93 ust. 5 ww. ustawy, orzekając jedną karę za wszystkie tzn. dwie stwierdzone nieprawidłowości. Kara została wymierzona przedsiębiorcom w dolnej granicy możliwej do nałożenia kary określonej w art. 92 pkt 5 (od 5.000 zł do 500.000 zł) i w art. 92 pkt 6 (od 5.000 zł do 300.000 zł) tej ustawy. Kara pieniężna ustalona przez Mazowieckiego

WIIH na poziomie 5.000 zł, zdaniem organu drugiej instancji została ustalona na poziomie stosunkowo niskim, biorąc pod uwagę, że przedsiębiorcy nie wypełnili obowiązków wynikających z dwóch przepisów ustawy o zużytym sprzęcie, tj. art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2 ww. ustawy.

Prezes UOKiK stwierdził, że Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej miał podstawy do nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 91 pkt 25 oraz pkt 26 lit. c) ustawy o zużytym sprzęcie. Organ pierwszej instancji wziął pod uwagę wszystkie okoliczności sprawy, uwzględnił kryteria wymiaru kary zawarte w art. 93 ust. 3, dokonał również właściwej analizy przestępstw zawartych w art. 189 f K.p.a. oraz okoliczności wskazanych w art. 93 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie.

Konkludując, na podstawie zebranego materiału dowodowego, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał, że podjęta przez Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej decyzja była prawidłowa. W konsekwencji, organ pierwszej instancji miał podstawy do wydania decyzji administracyjnej, na mocy której przedsiębiorcom, będącym współnikami spółki cywilnej - wymierzono karę pieniężną w wysokości 5.000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych). Tym samym, decyzja (nr PO.56.ZSE.29.2022.KS) Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Warszawie z dnia 11 kwietnia 2022 r. (nr akt kontroli: DO.8361.9.2022) powinna pozostać w obrocie prawnym.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 K.p.a., organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Stosownie do art. 93 ust. 6 i 7 ustawy o zużytym sprzęcie, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;

- ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
 4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2021 r., poz. 1540, z późn. zm.).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/